

יהונתן ולצר רק אתה הפּשט

אוויר חם

1

הַלִּילָה לַיִל רְבִיעִי בְּשַׁבַּת שְׁבוּ
הָיוּ הַלְלוּיִים לוֹאֲטִים עַל מִשְׁכְּבֵם אֱלֹהִים,
אֶל תִּקְשִׁיב לְשִׁיר שְׁלֵנוּ מִחֹר.
הַלִּילָה לַיִל רְבִיעִי בְּשַׁבַּת, בּוֹ הָיִיתִי
נֶאֱחָז בְּקִרְנוֹת דְּפִים כְּמוֹ מִזְבֵּחַ,
עֵינַי עֲגָלוֹת אֵין פְּנֵה וְכִבֵּר אֵינִי
מִבְּקֵשׁ מִשִּׁירִים דְּכָר, אֵינִי מִבְּקֵשׁ אֱלֹא
אוֹתָהּ כְּמִיָּה שֶׁהִיְתָה
נִמְזָגֶת סְמִיכָה בְּמַחְלוֹת
הַנִּפְתָּלוֹת מִכְּלָן
לְגִבְעֵי יַיִן דְּקִים (אֵינִי מִבְּקֵשׁ
אֱלֹא אוֹתָהּ).

מִי יְגוּר לָנוּ יוֹם
רְבִיעִי הָאֵים, עֲכָשׁוּ לִילָה וְהַלְלוּיִים
פּוֹרְטִים עַל גִּטְרוֹת חֲשַׁמְלִיּוֹת
בְּלִי לְדַעַת, אֱלֹהִים
אֶל תִּקְשִׁיב.

2

דְּוֹקָא יוֹם רְבִיעִי. כְּבָר מִגִּיל קָטָן
אָנִי זוֹכֵר, שְׁעֵתִים חֲשַׁבּוֹן
עַל הַבְּקָר וְאַחַר כֵּן אֲנִי גְּלִיתִי,
מוֹרָה עִם שְׁכָבוֹת אֲפוּר
דְּהוּיּוֹת, קוֹל סְרָקְסֵטִי וְרִשִׁימַת שְׁמוֹת.
כְּבָר מִגִּיל קָטָן

דָּנָקָא יוֹם רְבִיעִי. אָנִי יוֹשֵׁב בְּחוּץ,
הַלְיָלָה לַיִל רְבִיעִי וְאָנִי נוֹשֵׁם אוֹתוֹ
צְמוּד וְחֵם. הִרְבֵּה טוֹעֲנִים לְכַתֵּר
יֵשׁ הַלְיָלָה, אֲבָל בְּמִקְדָּשׁ שְׁלִי כְּבָר אֹר
וְהַלְנוּיִים עוֹמְדִים עַל הַדּוֹכָן,
הַגְּבוּהִים מְאַחֲרָה וּבְלִי
לְעִשׂוֹת קְרָנִים. בְּמִזְמוּרֵיהֶם נִמְסָכִים
שִׁירִים שֶׁל פִּינֵק פְּלוֹיד
כְּמוֹ זֵן חֶסֶר מְנוּחָה, אֱלֹהִים
אֵל תִּקְשִׁיב

לילות לא

1

הֵיוּ מִהֶלְכִין בְּדֶרֶךְ הוּא
קוֹרָא וְדוֹמֵעַ. מְדוּעַ מְדוּעַ

(טוֹם סוֹיֵר הָיָה וְדָאִי
נוֹשֵׁף בְּבוֹז וְאוֹמֵר זֶה
בְּכָלֵל לֹא רִפְסוּדָה, הָאֵק, בְּחַיֵּי סֵתֵם
מִשְׁטַח בְּנִיָּה מְלַכְלֵךְ זֶה מָה שְׁזָה אֲבָל

נְחַמְד לְדַמֵּין אוֹתָם עֲכָשׁוּ
שְׁטִים עֲלֵיָה בְּמוֹרֵד הַמִּיִּסִּיפִי

וְאֵילוֹ לְהַבּוֹת הַיִּינוּ
מִשְׁלָחִים בָּהּ בְּל"ג בְּעֶמֶר, גּוֹזְרִים

בנים חדשות ב"הו!"

על חק שמור האנג'יה
לענות אמן)

2

פתאום לפני משורת הדין
נסדק אליו מהסוגיא
חיוך. שנינו יודעים
שאין לך פשט
הם אומרים אחד לשני

בלילה לבדו הוא שב. הספרים סגורים
הכסאות ערמים והוא שב
להחזיק בו באצבעות חרות, בשמחה
אמתית

לקחש לו רק אתה
הפשט, רק אתה, מחר
גלך חוצות? חד חוצות
אין פחד מחר
את כל אנני השפה
אצבע אדם
להשתטח לרגליך

3 [הושענא רבה]

מי שפעם השחיל כדורסל כדורסל
בכבלי החשמל לארץ
הדרך הביתה
הוא יתן עכשו למישהי בסמטה חשוכה
שרשרת חרוזי פלסטיק קטנים

הוא יניח לו לשכב על
רצפת בית המדרש. הוא שילחש